

La Luna

Ze verrast je met haar momenten van verschijnen,
en hoe ze af en toe in het donker lijkt te verdwijnen.

Ze fascineert, inspireert en interesseert
met haar dans die jou nooit de rug toe keert.

De kleur grijs heeft het zwart en wit nog nooit zo helder belicht,
zo gemakkelijk, terwijl ze wonderen verricht.

Ze trekt en duwt het water heen en weer, laat het zakken en stijgen,
en dat alles zonder er ooit iets terug voor te krijgen.

Haar waarde is onschatbaar en maar weinigen hebben haar echt ontmoet.

Toch kan iedereen haar aankijken en zeggen: 'het zit goed.'

Want ergens anders op de wereld ziet een ander ook haar gezicht,
terwijl ze op beiden haar aandacht richt.

Ze oordeelt niet en biedt altijd een luisterend oor.

Maar tot haar verdriet heeft niet iedereen dat door.

Dus zoek haar in de hemel, schenk haar een knipoog en een lach,
en vind vrede in het idee dat je haar morgenavond weer ontmoeten mag.

Verlangen

Je lach, je ogen en je billen,
jij bent de vrouw die elke man zou willen.

Heupen die bewegen als bladeren in de wind
en een stel benen dat mijn aandacht keer op keer wint.

Je schrikt me af door de dingen die je doet,
en maakt dat met één lach gelijk weer goed.

Hoewel ik dat wil, jou troosten durf ik niet.
Ik geef je een blik en hoop dat je mijn medeleven ziet.

Ik aanbid je woorden en smelt door jouw stem.
Tussen verlangen en afkeer zit ik klem.

Ik wil je en mijn hart nodigt je ook uit.
Maar mijn hoofd zegt jou niet te willen als mijn bruid.

Er is een felle strijd tussen mijn hart en hoofd,
want ik heb aan beide mijn trouw beloofd.

Elke subtiele aanraking voelt als een extase.
Het effect dat je op me hebt blijft me verbazen.

Ik stoor me aan alles en iedereen,
want aan het eind van de dag ben ik nog steeds alleen.

Ik zit hier te schrijven in de regen,
hopend dat je vanzelf naar me toe zal bewegen.